

ת"פ 34559/04/23 - מדינת ישראל נגד מהנד חדאד

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 34559-04-23 מדינת ישראל נ' חדאד(עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשמים	מהנד חדאד (עציר)

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום במייחס לו שלושה אישומים כמפורט להלן:

אישום מספר 1

2. ביום 15.4.23 בסמוך לשעה 09:31 שהה הנאשם בבית החולים "המרכז הרפואי לגליל" בנהריה וזאת מבלי שיש בידו אישור כניסה לישראל כדין כשהוא מחזיק בסכין מתקבעת מחוץ לחצריו שלא למטרה כשרה. באותו מעמד כאשר התבקש על ידי השוטר להזדהות, הציג עצמו הנאשם ככזב כאמיר שיח, שהגיע לבקר את אביו מר סעיד שיח המתגורר באעבלין ואף בדק את מספר הזהות בהתאם לאסמכתא מבית החולים שהיתה ברשותו.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל"), התחזות כאדם אחר במטרה להונות - עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

אישום מספר 2

ביום 26.6.2020 בסמוך לשעה 07:57 שהה הנאשם בכפר יאסיף מבלי שהחזיק בידו היתר כניסה כדין.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

אישום מספר 3

3. ביום 1.9.2020 בסמוך לשעה 08:00 שהה הנאשם בכפר יאסיף מבלי שהחזיק בידו היתר כדון.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדון - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש תצלום של הסכין שנתפסה אצל הנאשם (ע/1) והדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים. טען ב"כ המאשימה כי בימים אלו בהם מתמודדת מדינת ישראל עם מצב ביטחוני רגיש ושוטף את המדינה הרי שמעשיו של הנאשם מהווים סכנה לביטחונה של המדינה. חומרת מעשיו מתעצמת נוכח נסיבותיו של הנאש שנכנס קודם לכן פעמיים לשטחי מדינת ישראל ללא היתר. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה רלוונטית (ע/2, ע/3, ע/4). המאשימה סבורה כי יש לקבוע כי כל אחד מהאישומים מהווה אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש נפרד. כך טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האישום הראשון נע בין עונש של 8 חודשי מאסר ברף התחתון לבין עונש של 18 חודשי מאסר ברף העליון. באשר לאישומים שני והשלישי עתרה המאשימה לכל אחד מהם למתחם שנע בין חודש אחד מאסר בפועל ועד לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טען ב"כ המאשימה לעונש של שנת מאסר, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס משמעותי שיהלום את נסיבות העבירות.

5. ב"כ הנאשם טען התמקד בעיקר בנסיבותיו האישיות של הנאשם. הנאשם כך נטען נכנס לתחומי ישראל לצורך איחוד עם משפחתו שהיא אמו והוסיף כי אביו נפטר ואמו נישאה לאחר שבאותה עת היה בבית חולים. הנאשם כך נטען ביקש לבקר את אמו ובעלה ונעצר כשסכין באמתחתו. הסנגור הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו כי בנסיבותיו של הנאשם יש משום נסיבות מקלות וכי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מאסר על תנאי ברף התחתון לבין עונש של מאסר בפועל ברף העליון. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בהתחזות למספר שניות ובאופן רגעי וכי התוודה באופן מידי שהוא תושב שטחים ואין בידו אישור כניסה כדון. ולפיכך המתחם הנכון לשני כניסות והתחזות הוא מתחם שבין עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של שני חודשי מאסר בפועל והפנה לפסיקה רלוונטית התומכת לשיטתו בעתירתו. מצבו הרפואי של הנאשם מורכב וכי עבר מספר ניתוחים בעיניים. הנאשם עצור מזה 20 ימים ולשיטת ההגנה יש להסתפק בתקופת מעצרו.

6. הנאשם בדברו אמר שאין לו מה להוסיף.

דין והכרעה

7. מתחם עונש הולם נקבע בשים לב לעקרון ההלימה, ולאחר מכן גזירת העונש בתוך מתחם העונש, זאת כשאין נימוקים המצדיקים סטיה מהמתחם לקולא או לחומרא. סעיף 40ט לחוק העונשין מונה את הנסיבות שיש להתחשב בהן בקביעת מתחם העונש ההולם (שהן נסיבות שקשורות באופן ענייני לנסיבות ביצוע העבירה), וסעיף 40יא'

לחוק העונשין מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

8. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. בענייננו אני סבורה כי האישום הראשון מהווה אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם ענישה נפרד זאת בשים לב לעובדה כי הנאשם הורשע במספר עבירות. באשר לאישומים שני ושלישי, הרי שאני סבורה שכל אחד מהם מהווה אירוע בפני עצמו בגינו יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום. אציין כי אני סבורה שמתחם הענישה בכל אחד מהאישומים שני ושלישי הוא המתחם שנקבע בהלכת אל הרוש רע"פ 3677/13. לעניין מבחן הקשר ההדוק אפנה לע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14)). לאחר קביעת מתחמי הענישה יושת על הנאשם עונש כולל.

9. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירה של החזקת סכין הם הערך המוגן של שמירה על שלום הגוף ובטחון הציבור. מטעם זה ראה המחוקק להגביל לא רק את השימוש בכלי נשק זה, אלא אף את עצם החזקתו.

לעניין זה אפנה לרע"פ 7484/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22.12.09) שם בין היתר נקבע:

"פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקת סכין, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסכין שימוש פסול, אלא גם מעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצריו של אדם. האיסור הפלילי על החזקת סכין (והוא הדין לגבי אגרופן הנזכר אף הוא בסעיף 186(א)) ברשות הרבים, נועד להתמודד כאמור עם תופעת ריבוי הסכינים ולהקטין את הסיכוי לשליפתה של הסכין מכיסו של בעליה לצורך שימוש פסול ופוגעני בה. גם אם החזקת הסכין כשלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאל לתגרה אלימה, משעה שפוטנציאל שכזה התעורר, נוכחותה של הסכין בזירת האירוע עשויה לתרום להתלקחות הרוחות ולהשתלהבות מצד האוחז בסכין. אכן, החזקת הסכין במקום בו קיים פוטנציאל לאלימות מעצימה את ההסתברות להתפרצות האלימות".

הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בשווה בלתי חוקי שנכנס לישראל ללא כל היתר כניסה כדין.

10. הערך החברתי אשר נפגע בעבירת הכניסה לישראל הינו פגיעה בסמכות המדינה לקבוע זהות הבאים בשעריה, לבקש את הבאים בתחומה ולהתנות את כניסתם בתנאים. כניסה ושהייה שלא כדין לישראל מונעות אפשרות זו. כמו כן טמון בעבירה זו סיכון ביטחוני אף אם אינו ברף הגבוה כאשר מדובר בשהייה בלתי חוקית לצורכי פרנסה.

11. נסיבות ביצוע העבירות באישום הראשון מלמדות על חומרה יתירה. אינני מקבלת עמדת ההגנה כי יש לשקול שיקולים לקולא נוכח מטרת הכניסה לישראל שלשיטת הסנגור היתה איחוד עם אמו. טענה זו יש לדחותה על הסף. ראשית, לא הוכחה טענה זו ולו בראשית ראיה ושנית, הנאשם הגיע לבית החולים כשהוא מצויד בסכין שאף ניתן להתרשם שאינה סכין שבדרך כלל מוחזקת בבתי מגורים אלא סכין מתקבעת כפי שניתן להתרשם מהתצלום שהוגש. אם לא די בכך הנאשם ניסה להונות את גורמי האבטחה כאשר הציג עצמו כבנו של בעלה של אמו שהיה מאושפז באותה עת בבית החולים. לא מצאתי כל הסבר מניח את הדעת באשר להחזקת הסכין ובוודאי שאין מדובר בהחזקה

כשירה. העובדה שגורמי הביטחון לא מצאו עניין בנאשם מבחינה ביטחונית אין בה כדי ללמד מאומה באשר לפוטנציאל הסיכון העולה מהנסיבות והעובדה שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין. למרבה הצער, ניסיון העבר מלמד שגם כאשר אדם אינו מוכר למערכת הביטחון היו מי שהחליטו לפגוע באזרחי ישראל. לכך אוסיף כי עובר לאירוע זה הנאשם נכנס פעמיים לשטחי מדינת ישראל ללא שהיה בידו אישור כניסה כדין או היתר כלשהו.

12. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של שהיה בלתי חוקית נפסקה ע"י ביהמ"ש העליון ב-רע"פ 3677/13 בעניין אלהרוש קובעת כי מתחם העונש ההולם בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל לצורכי פרנסה, כאשר לא נוספו לעבירה זו עבירות נלוות, נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר כאשר מתחם זה כולל בתוכו גם מאסר על תנאי אציין את פסקי הדין שניתנו ע"י ביהמ"ש המחוזי בחיפה, שם נקבע כי על אף המצב הביטחוני השורר במדינת ישראל בעת האחרונה, אין מקום לשנות את מתחם העונש ההולם (ראה עפ"ג 46537-10-15 בעניין פטאפטה). בענייננו מדובר בשתי כניסות ללא היתר ולכך יש ליתן משקל במסגרת העונש הכולל שיושת על הנאשם.

13. באשר למדיניות הענישה במקרים של החזקת סכין הרי שזו נלמדת מהנסיבות. כך למשל ניתן למצוא פסיקה בה הושתו על נאשמים במקרים התואמים את הנסיבות עונשי מאסר הצופה פני עתיד. בענייננו אינני סבורה שבנסיבות האישום הראשון יש מקום לקבוע רף תחתון אשר מתחיל מעונש של מאסר על תנאי.

אפנה לרע"פ 3676/15 מחאגנה נגד מדינת ישראל (08/06/15), רע"פ 2932/08 מרגאן נגד מדינת ישראל (12/06/08), רע"פ 9400/08 מועטי נגד מדינת ישראל (20/11/08). בעפ"ג (מרכז-לוד) 37992-12-1 מדינת ישראל נגד כהן (11/02/18), וראו למשל עפ (י-ם) 64851-12-17 ינון משה נח נ' מדינת ישראל (16.10.18); ת"פ (תל-אביב) 7587-05-14 מדינת ישראל נ' מושונב (23.5.19); ת"פ (תל-אביב) 71945-07-17 מדינת ישראל נ' שייב (23.9.20).

כמו כן אפנה לת"פ 27067-04-17 מדינת ישראל נגד זידאן מיום 17.10.17, פסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה.

14. אשר על כן אני קובעת כי מתחם הענישה באישום הראשון נע בין עונש של 5 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. באשר למתחם הענישה לגבי כל אחד מהאישומים השני והשלישי נע בין עונש של מאסר על תנאי ועד לעונש של 5 חודשי מאסר בפועל בהתאם להלכת אל הרוש.

15. בנסיבות תיק זה לא מצאתי לנכון לחרוג ממתחמי הענישה שקבעתי לקולא או לחומרא.

16. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, נתתי משקל לנסיבותיו הרפואיות של הנאשם כפי שנטענו והוצגו מסמכים רפואיים וכן נתתי משקל להודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה בפתח ההליך. כמו כן יש לציין כי עברו של הנאשם נקי וללא הרשעות קודמות.

17. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

בגין אישומים השני והשלישי שעניינם שתי עבירות של שהיה בלתי חוקית אני גוזרת על הנאשם עונש של חודש אחד מאסר בפועל.

בגין האישום הראשון אני משיתה על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר בפועל וזאת במצטבר לעונש שקבעתי לגבי אישומים שני ושלישי.

סך הכל ירצה הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 15.4.23.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור כל עבירה על פי חוק הכניסה לישראל ויורשע בה.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם, שלא יעבור עבירת התחזות כאדם אחר במטרה להונות - עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין ויורשע בה.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של החזקת סכין או אגרופן - עבירה לפי סעיף - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ויורשע בה.

בנסיבותיו של הנאשם לא מצאתי לחייבו בקנס כספי.

המוצג - סכין תושמד בתום תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ג, 08 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.